

Studentia este una dintre cele mai frumoase și irepetabile momente din viață. Astăzi, 17 noiembrie, cu prilejul Zilei Internaționale a Studentului, studenții FMI au luat un interviu de la unele cadre didactice, în care aceștia relatează exuberanta experiență a anilor de studenție. Din cauza situației pandemice, interviul a fost realizat în regim online.

Doamna Galina Rusu, decan al FMI, doctor, conferențiar universitar.

1) Descrieți în câteva cuvinte cum a fost experiența de student pentru Dvs.

Îmi amintesc cu mare drag de anii de studenție. Ani frumoși, plini de emoții pozitive. Ani, în care am legat prietenii noi, durabile până acum. Ani în care am învățat ce înseamnă independența în comportament, în exprimare, în decizii, dar și responsabilitatea față de deciziile luate. Ani în care mi-am confirmat vocația de profesor.

2) Povestiți o experiență care v-a marcat în anii de studenție (Un moment pe care nu îl veți uita niciodată).

Multe experiențe ne marchează mai mult sau mai puțin. De exemplu în anul II m-a invitat decanul să depun dosarul pentru studii în Elveția. Era necesară cunoașterea limbii engleze. Eu însă studiasem franceza. Asta m-a determinat să mă înscriu imediat la cursuri de engleza. Chiar dacă nu am mai reușit a depune dosarul, cunoașterea limbii engleze mi-a ajutat foarte mult.

3) Ce sfaturi ați oferi studenților din zilele de azi?

Savurați din plin anii de studenție. Comunicați cât mai mult. Experimentați și participați la diverse activități, care să vă valorifice la maxim potențialul.

4) Se deosebesc studenții de azi de studenții care erau înainte? Dacă da, prin ce?

Studenții de azi ca și studenții de altădată sunt energici și plini de viață. Dar perspectivele de azi (poate doar cu excepția perioadei de pandemie) îi fac pe studenți mai determinați, mai încrezuți în forțele proprii, dar și mai puțini sociabili și mai individualiști. Generația noastră de studenți, însă, din cauza situației social-economice de atunci probabil, era mai incertă, dar mai unită.

5) Se spune că prietenii adevărați se fac la universitate. Sunteți de acord?

În cazul meu, într-adevăr am reușit a lega câteva prietenii durabile în timpul studenției, dar viața nu m-a privat de oameni interesanți și dragi sufletului și alte etape ale sale.

6) Cu ce se ocupa un student înainte, în afara universității? (activități extracurriculare)

Mă voi referi la mine: citeam, găteam. împleteam, croșetam, croiam, jucam badminton ș.a.

7) Ce a fost plăcut, dar și mai puțin plăcut în anii de studenție?

Majoritatea momentelor de care îmi amintesc au fost plăcute, cu excepția poate doar a troleibuzelor arhipline, a condițiilor mai precare din cămin când nu aveam apă caldă sau dușul nu funcționa.

8) Cum ați gestionat emoțiile din timpul examenelor din primul an de facultate?

Întotdeauna mi-a fost greu să-mi stăpânesc emoțiile din timpul examenelor.

Ținând cont de faptul că majoritatea examenelor se realizau oral și intrau în sală de examene pe rând câte 5 studenți, eu tindeam să intru printre primii, să trec cât mai repede peste emoții.

9) Ați chiulit vreodată de la materia pe care acum o predați?

De chiulit am chiulit, dar nu-mi amintesc dacă exact de la disciplinele pe care le predau.

10) Cum ați ajuns să îmbrățișați profesia de dascăl? Care au fost motivele care v-au determinat să urmați acest drum?

Încă din copilărie mi-am dorit să fiu profesor, să fiu printre tineri, să partajez cu ei informații despre frumusețea matematicii.

Familia și profesorii mei chiar au încercat să mă convingă să urmez o altă cale mai ușoară, dar nu au reușit, fapt care mă bucură.

Doamna Elena Climenco, lector universitar.

1) Descrieți în câteva cuvinte cum erați dvs în rolul de student.

Am crescut într-o familie de intelectuali, unde studiul a avut mereu un loc privilegiat. Educația pe care am primit-o mi-a influențat indubitabil felul de a fi ca și studentă: riguroasă și extrem de disciplinată. Dintotdeauna mi se repetase că parcursul academic este crucial atât ca element constitutiv al identității, cât și ca simbol care conturează statutul social. Fiind un spirit cartezian, mi-am canalizat întreaga energie către lecții. Cu toate acestea nu am renunțat la micile plăceri studențești. Probabil este esențial să găsim un echilibru între hedonismul caracteristic acestei vârste și responsabilitățile pe care trebuie să ni le asumăm, în cazul în care ne dorim un anumit viitor.

2) Povestiți o experiență care v-a marcat în anii de studenție (Un moment pe care nu îl veți uita niciodată).

Am avut la un moment dat un profesor de excepție care, ca majoritatea marilor genii, era nițel rupt de realitate. Pedagogul în cauză încurca, de fiecare dată, numele a două studente din grupa noastră (fete care, trebuie să precizez, nu semănau fizic vorbind). Intr-una din zile domnul Profesor a schițat în catalog două săgeți. Una care pleca de la domnișoara Acostachioaie la Poalelungi și cealaltă care pleca de la domnișoara Poalelungi la Acostachioaie. Nedumerite, studentele l-au întrebat pe profesor care este motivul acestui desen, iar Profesorul, senin, le-a răspuns : "Ca să țin minte că Acostachioaie nu este Poalelungi, iar Poalelungi nu este Acostachioaie!". De fiecare dată, când colegii de facultate își aduc aminte această întâmplare, râdem copios.

3) Ce sfaturi ați oferi studenților din zilele de azi?

Să fie ambițioși și perseverenți. Să conștientizeze că doar prin foarte multă muncă își pot atinge visurile. Mai multe vă spune Tudor Chirilă în "Scrisoarea către liceeni".

4) Se deosebesc studenții de azi de studenții care erau înainte? Dacă da, prin ce?

Da, se deosebesc, iar acest lucru este firesc, căci fiecare epocă își impune propriile reguli. Generația actuală se bucură de o formă de democrație care le permite să călătorească mai mult, să interacționeze mai ușor cu studenții de breaslă din celelalte țări, să organizeze programe de schimb de experiență peste hotare... Această dimensiune internațională a procesului educațional era mai puțin pregnantă în perioada în care eram eu studentă.

5) Se spune că prietenii adevărați se fac la universitate. Sunteți de acord?

Nu neapărat. Prietenii adevărați se leagă în momentul în care oamenii partajează valori și interese comune, când sunt deschiși către ceilalți și dispuși să le accepte metehnele (căci, *hélas*, nimeni nu e perfect !)

6) Cu ce se ocupa un student înainte, în afara universității? (activități extracurriculare)

Pe lângă științele exacte, am fost foarte pasionată de limbile străine. Așa că, pe vremea facultății, m-am înscris la cursuri de limba esperanto. Era o limbă foarte la modă în cercul meu de prieteni și care avea ambiția de a deveni o limbă universală, vorbită de toți în întreaga lume - acesta era în orice caz discursul pe care îl țineau profesorii noștri. Aceste cursuri ne ofereau oportunitatea de a călători în țări străine și de a cunoaște alte culturi.

7) Ce a fost plăcut, dar și mai puțin plăcut în anii de studenție?

Însuși titlul de "student" era un statut râvnit și care îmi plăcea foarte mult. Savuram atmosfera acelor ani dominați de "*l'insouciance de la jeunesse*", intuind că se vor scurge mult prea repede. De aceea nu-mi refuzam anumite plăceri ca: ieșirile la teatru, la film; petrecerile studentești.

Mai puțin plăcută era, bineînțeles, perioada sesiunii și angoasele pe care le aducea.

8) Cum ați gestionat emoțiile din timpul examenelor din primul an de facultate?

Intensitatea emoțiilor poate fi redusă doar dacă revizuești conștiincios și regulat conpectele ; și nu exclusiv în săptămâna care precede examenele.

9) Ați chiulit vreodată de la materia pe care acum o predăți?

Nu. Nu am chiulit, în general, niciodată.

10) Cum ați ajuns să îmbrățișați profesia de dascăl? Care au fost motivele care v-au determinat să urmați acest drum?

Niciodată nu m-am gândit că voi profesa. A fost o întâmplare. În momentul în care mi s-a propus sa predau, am acceptat întrucât consideram că este o profesie nobilă, iar structura mea interioară prezenta o înclinație nativă către pedagogie.

Domnul Viorel Grigorcea, prodecan al FMI, lector superior.

1) Descrieți în câteva cuvinte cum erați dvs în rolul de student.

Sânguincios, activ, curios, prietenos.

2) Povestiti o experiență care v-a marcat în anii de studenție (Un moment pe care nu îl veți uita niciodată).

Cel mai important moment a fost admiterea la Facultate, deoarece trebuia de susținut examene de admitere, iar concursul era foarte mare.

3) Ce sfaturi ați oferi studenților din zilele de azi?

Să fie responsabili și activi, să se atârne serios față de obligațiunile sale, dar să se implice și în diverse activități extracurriculare. Căci, doar prin activități și prin muncă se pot obține realizări importante, dezvoltare și perfecționare, și, în final, să se formeze ca specialiști buni și ca personalități în societate.

4) Se deosebesc studenții de azi de studenții care erau înainte? Dacă da, prin ce?

Mai înainte studenții erau mai disciplinați și mai responsabili. Iar studenții de astăzi sunt mai independenți – ceea ce prezintă și avantaje, dar și neajunsuri.

5) Se spune că prietenii adevărați se fac la universitate. Sunteți de acord?

Desigur, m-am ”îmbogățit” cu foarte mulți prieteni aici, dar nu m-am despărțit și de prietenii adevărați de până la Facultate.

6) Cu ce se ocupa un student înainte, în afara universității? (activități extracurriculare)

Se ocupa cu sportul și participa în competiții sportive, mergea la cinematograful, la concerte, la evenimente distractive etc. Totuși, în trecut studenții nu aveau atâtea oportunități extracurriculare ca în prezent.

7) Ce a fost plăcut, dar și mai puțin plăcut în anii de studenție?

Plăcut a fost totul – timpul petrecut împreună cu colegii, procesul de studii, promovarea cu succes a sesiunii și, mai ales, începutul vacanței. Mai puțin plăcut era sub-estimarea de către profesor a cunoștințelor studentului și obținerea unei note mai mici decât cea așteptată, dar astfel de cazuri erau foarte rare. Consider că anii de studenție sunt cei mai frumoși ani din viața unui om.

8) Cum ați gestionat emoțiile din timpul examenelor din primul an de facultate?

În primul an ne-a fost foarte greu. În perioada primei sesiuni de la Facultate eram toți foarte stresați. Dar Sala de Lectură a devenit acea cetate care ne-a ajutat să ținem piept provocărilor.

9) Ați chiulit vreodată de la materia pe care acum o predăți?

Nu. Și, de asemenea, nici de la alte materii.

10) Cum ați ajuns să îmbrățișați profesia de dascăl? Care au fost motivele care v-au determinat să urmați acest drum?

Pasiunea față de Matematică și Informatică, plăcerea de a studia, de a cerceta și de a descoperi ceva, dar și atitudinea Profesorilor foarte buni din școală și de la Facultate, m-au determinat să urmez această cale.